

KIYAMET ALÂMETLERİ*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidînâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

l'lemû eyyühe'l-ihvân... Inne efdale'l-kitâbi kitâbu'llâh... Ve enne efdale'l-hedyi hedyü muhammedin salla'llâhu aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

a. Gerçek Muhacir Kim?

Ahmed ibn-i Hanbel ve Taberânî, Abdullah ibn-i Amr ibnü'l-As RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹

إِذَا أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ، وَهَجَرْتَ ا

لْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ،

فَأَنْتَ مُهَاجِرٌ، وَإِنْ مِتَّ بِالْحَضْرَمَةِ

(حم . طب . عن ابن عمرو)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

RE. 34/2 (*İzâ ekamte's-salâte, ve âteyte'z-zekâte, ve hecerte'l-fevâhişe mâ zahera minhâ ve mâ batane, feente mühâcirun, ve in mütte bi'l-hadrameti*)

Namazımızı kıldık. Emr-i ilahi. Mecburuz bunu yapmaya...

“—Canım, neden yapacağız?”

Allah'ın emridir, yapacağız. Nasıl ki karınlarımızı doyurmak için ekmek yemek mecburiyetindeyiz. Yemezsek vücudumuz tahammül edemiyor, ölüyoruz. İşte bunun gibi ruhumuzun beslenmesi için de ibadete ihtiyacımız vardır. İbadetleri yapmazsak ruhlarımız ölür. Ruhlarımızın ölüşüyle artık büyük küçük, hak hukuk tanımaz bir hale geliriz. Bir hayvan gibi insan önüne geldiğine saldırır, önüne geldiğini koparır.

Dün okuduk da, Allah şaşırtmasın. Meselâ, her zaman olan hadiseler. Benzinci dükkanına girmişler, silahları ellerinde. Paraları alıyorlar oradan, bir tanesi de kasayı açmak istemiyor.

“—Sen mi açmayacaksın, al kurşunu!” diyor, öldürüyor onu.

Bu nasıl insan? Yani bu da insan ya, ama nasıl insan? Ruhlen ölmüş insan, hayvandan farkı yok yani. Hayvan gibi bir şey.

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.203, no:6890; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.V, s.459, no:9288; Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.376, no:2434; Abdullah ibn-i Amr ibnü'l-As RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.827, no:43290; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.372, no:1450.

Hayvan bile ondan iyi... Bak, geçen derste okuduk ya, adam bir hükümdarın içkilerini dökmüş;

“—Günah, ayıp! Korkmuyor musun sen Allah’tan?” demiş. Bağırır, çağırır, içkileri dökmüş. İçki içiyormuş adam. Dökünce adam da kızmış tabii,

“—Atın bunu aslanların önüne!” demiş, “Parçalasınlar bunu! Ne lüzum var bu adama?”

Fakat o muhterem zât aslanların önüne gidince, *Allahu ekber* diye namaza durmuş. Namaza durur durmaz, aslanlar da onun karşısında el pençe divan durmuşlar. Bunu kitaba yazmışlar, bir hikâyeye. Hadise olmuş demek ki.

Onun için, Allah’tan korkandan her şey korkar. Allah’tan korkmayandan da Allah muhafaza etsin...

Allah’tan korkacak, o haşyetullah yok... Mes’uliyet korkutuyor. Öldükten sonra hesap olunacak. Cennet varmış, cehennem varmış; o korku yok, o akıl da yok. Onun için istediğini öldürüyor, istediği parayı da alıyor. Ama kendisini sonra tutacaklarmış, öldüreceklermiş, oraya da aklı ermiyor.

Onun için; (*İzâ ekamte’s-salâte*) “Namazı kılarsan...”

El-hamdü lillâh ezan okundu, emr-i ilâhi, abdestlerimizi aldık geldik. Huzuru ilahiye durduk, günahlarımız bir kere döküldü.

(*Ve âteyte’z-zekâte*) “Zekâtı da verirsen...”

(*Ve hecerte'l-fevâhişe mâ zahera minhâ ve mâ batane*) “Bununla beraber gerek iş gerek dış ne kadar günah varsa, onlardan hicret edersen, onları da terk edersen; (*feente mûhâcirun*) sen muhacirsin!”

Asıl hicret, Allah-u Teâlâ'nın nehyettiklerini terk etmek. Hicret, memleketi terk edip de oradan buraya gelmek değil, yahut buradan Mekke'ye gitmek değil. Allah'ın yasak ettiklerini terk etmek en büyük muhacirlik.

Başka bir hadis-i şerifte buyrulmuş ki:²

المُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ

(خ.د.ن.حم.حب.طس.هب.ق.حل.خط.كر.عن ابن عمرو)

(*El-muhâciru men hecera mâ neha'llàhu anh*) “Muhâcir, Allah'ın yasakladıklarından hicret eden, kaçınan kimsedir.”

² Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.13, no:10; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.6, no:2481; Neseî, *Sünen*, c.VIII, s.105, no:4996; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.163, no:6515; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.I, s.467, no:230; Buhârî, *Edebü'l-Müfred*, c.I, s. 391, no: 1144, Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.IV, s.56, no:3598; Taberânî, *Mu'cemü's-Sağîr*, c.I, s.280, no:460; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VII, s.499, no:11122; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.X, s.187, no:20544; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.V, s.214, no:8701; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.IV, s.333; Hamîdî, *Müsned*, c.II, s.271, no:595; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.I, s.138, no:181; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.XI, s.270, no:6034; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXI, s.271; Abdullah ibn-i Amr RA'dan.

Keşfü'l-Hafâ, c.II, s.1301, no:2304; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXII, s.173, no:24584.

En büyük muhacirlik bu... Muhacirlere ne büyük sevap veriliyorsa, günahları terk edene de aynı sevaplar öylece veriliyor.

Onun için, İmam Birgivî Hazretleri'nin eserinde okumuştum:

تَرَكَ ذَرَّةً مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ، خَيْرٌ

مِنْ عِبَادَةِ السَّقَلَيْنِ .

(*Terkü zerretin min mehàrimi'llâh, hayrun min ibâdeti's-sekaleyn*) “Zerre kadar bir haramı, ehemmiyet vermediğimiz bir hatayı, bir kusuru, bir kabahati terk edebilmek; ki günahdır bu, Allah bunu yasak etmiştir. Bunu terk edebilmek, yer gök ehlinin yapacağı nafil ibadetlerden daha hayırlıdır.” demiş. Hayırlıdır.

Onun için Allah kusurlarımızı affetsin...

İbadet etmek kolaydır. İbadet etmek, namaz kılmak, oruç tutmak, hacca gitmek, zekât vermek. Var olunca hepsini yapar insan, fakat fenalığı terk etmek kadar zor bir şey yoktur. Hele bir kere alıştın mı o fenalığa, o fenalığı terk etmek ölüm demektir.

Mesela iskambil oynamaya alışmış insan. Akşam ekmeği yer yemez koşar sokağa, kahveye gidecek de iskambil oynayacak Veyahut buna benzer oyun yerlerine, zevk yerlerine, günah yerlerine alışmış. Bunu tutabilmek zincirle bağlasan da olmaz. Alıştığı yere mutlaka koşacaktır o.

Bunun için en güzel şey Allah-u Teâlâ'nın yasak ettiği şeyleri terk edebilmek, onlardan uzak olmak ve onlara alışmamaktır. Binâen aleyh çocukların terbiyesinde çok ihtimam lazım, ki çocuk daha henüz küçük yaşındayken ahlâk-ı İslâmiyeyi öğrenmeli, terbiyeyi öğrenmeli, nezaketi öğrenmeli, büyüklere saygıyı öğrenmeli, Allah'a kulluğu öğrenmeli. Allah korkusu daha çocukken içine sinmelidir onun.

Mülkün sahibi Allah var. Her şeyi görüyor, her şeyi biliyor, gördüğü ve bildiği halde e bunun huzurunda nasıl insan bu çirkinlikleri yapabilir? Nasıl bu hataları işleyebilir?

Onun için evvela lazım olan, bu *fevahiş* olan şeylerin hepsini terk edebilmek. Bunu yapabildin mi, (*feente muhâcirun*) işte o zaman sen hakiki bir muhacirsin!

Ashab-ı kiramın ehl-i Mekke olan kısmını muhacir diyorlar. Ehl-i Mekke'den hicret edip Medine'ye gelenlere *Muhacir* diyoruz. Yerli Medinelilere de *Ensar* diyoruz.

Nasıl ki Mekke'den Medine'ye hicret ettiler ashab-ı kirâm. Bu hicretlerinde asıl muhacirlik, günahları terk ettiğin bu hicrettir.

Muhacir olan Mekkelilere Medine'ye gelişlerinde ne kadar sevap varsa, günahları terk eden kimse de bu sevapları kazanır; (*ve in mütte bi'l-hadrameti*) Hadrameh³ denilen yerde ölse bile...”

³ *Hadrameh*, Kuzeydoğu Arabistan'da, Yemâme bölgesinde bir yer.

b. İmamı Görmeden Ayağa Kalkmayın!

Buhârî, Müslim, Tirmizî, Ebû Dâvud, Neseî, Ahmed ibn-i Hanbel ve diğerleri Ebû Katâde RA'dan rivayet etmişler. Cenab-ı Peygamber buyuruyor ki:⁴

إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَ لَا تَقُومُوا حَتَّى تَرَوْنِي

(حم.خ.م.ن.د.د.عب.ش.ط.والدارمی، خز. عن ابی قتادة؛ ت. طس. عن انس)

RE. 34/3 (*İzâ ukîmeti's-salâtü, felâ tekümû hattâ teravnî*)

⁴ Buhârî, *Sahîh*, c.III, s.19, no:602; Müslim, *Sahîh*, c.III, s.275, no:949; Tirmizî, *Sünen*, c.II, s.356, no:475; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.144, no:454; Neseî, *Sünen*, c.III, s.83, no:680; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.304, no:22640; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.513, no:1651; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VIII, s.244, no:8527; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.20, no:2119; Dârimî, *Sünen*, c.I, s.322, no:1261; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.V, s.51, no:1755; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.III, s.14, no:1526; Ebû Avâne, *Müsned*, c.I, s.369, no:1335; *Müsnedü'l-Hamîdî*, c.I, s.205, no:427; Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.IV, s.103, no:2858; ; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.508, no:622; Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.95, no:189; Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.IX, s.194, no:3544; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.I, s.405, no:4116; Abdürrezzak, *Musannef*, c.I, s.5 04, no:1932; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd- Duafâ*, c.II, s.127; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.LXVII, s.143; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VIII, s.391; Ebû Katâde RA'dan.

Tirmizî, *Sünen*, c.II, s.356, no:475; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.IX, s.150, no:9387; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.271, no:2028; Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.375, no:1259; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.II, s.127; Ukaylî, *Duafâ*, c.I, s.198; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü's-Sağîr*, c.I, s.49, no:44; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.II, s.223, no:2390; Câbir ibni Semüre RA'dan.

(*Izâ ukîmeti's-salâtü*) “Kamet olunuyor ya namaz için, bu kamet olunduğu vakitte, (*felâ tekûmû*) hemen ayağa kalkmayınız; (*hattâ teravnî*) beni görmedikçe...”

Cenab-ı Peygamber hane-i saadetlerinden çıkar, namaza öyle gelirdi. Bazen geç gelirdi. Kamet olunmuş olur. Geç gelince ayağa kalkıp da ayakta durmayın. Kamet bitmiş ama Peygamber SAS daha gelmemiş namazı kıldırmak için. Binâen aleyh oturun, beni gördükten sonra kalkın namaza...

Burada da olabilir. Meselâ, imam efendi biraz meşgul olmuştur, gelememiştir bir aczinden dolayı. Müezzin de vakit geldi diye acele etmiş, kameti getirmiş. Biz de ayağa kalkıyoruz, imam efendi gelsin diye bakıyoruz.

Bu da belki birkaç dakika geç kalabilir. Binâen aleyh bunu yapmayın! Demek ki imam efendi gelmedikçe, imam efendiyi görmedikçe kamet etmeyin demek.

c. Kamet Edilirken Başka Namaza Durulmaz

Müslim, Tirmizî, Ebû Dâvud, Neseî, İbn-i Mâce, Ahmed ibn-i Hanbel ve diğer kaynaklar Ebû Hüreyre RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁵

إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَ لَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ

(عب.م.ت.د.ن.ه.ه. عن أبي هريرة؛ ك.ر. عن ابن عمر)

RE. 34/4 (*İzâ ukîmeti's-salâtü, felâ salâte ille'l-mektûbetü*)

(*İzâ ukîmeti's-salâtü*) “Namaz için kamet edilirken, (*felâ salâte ille'l-mektûbetü*) farzdan başka namaz kılınmaz.”

Camiye girerken iki rekât nafîle namaz kılarlar, *tahiyetü'l- mescid* derler. Kamet edilirken, “Şunu da kılayım da öyle imama uyuyayım.” deme! Sakın bunu yapma!

Kamet olunduktan sonra, imam da *Allahu ekber* dedikten sonra, bu *tahiyetü'l-mescid* geride dursun, sen imama uy! Başka namaz kılınmaz artık.

⁵ Müslim, *Sahîh*, c.IV, s.22, no:1160; Tirmizî, *Sünen*, c.II, s.204, no:386; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.IV, s.20, no:1075; Neseî, *Sünen*, c.III, s.392, no:855; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.III, s.476, no:1141; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.455, no:9874; Dârimî, *Sünen*, c.I, s.400, no:1448; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VII, s.19, no:6730; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.482, no:4323; Neseî, *Sünenü'l- Kübrâ*, c.I, s.301, no:937; Tahâvî, *Şerhü'l-Maânî*, c.I, s.371, no:2023; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.V, s.567, no:2193; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.II, s.169, no:1123; Ebû Avâne, *Müsned*, c.I, s.374, no:1356; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XI, s.265, no:6379; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.458, no:8736; Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.I, s.75, no:93; İbn-i Ebî Şeybe, *Musanef*, c.II, s.77, no:4875; Abdürrezzak, *Musanef*, c.II, s.436, no:3987; İbn-i Asâkir, *Mu'cem*, c.I, s.229, no:459; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VIII, s.138; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.V, s.111; Cürçânî, *Târih-i Cürcan*, c.I, s.161, no:186; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.I, s.315, no:200; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.I, s.32; Temmâmü'r-Râzî, *Fevâid*, c.I, s.273, no:274; Ebû Nuaym, *Ahbâr-ı İsfahan*, c.III, s.35, no:668; Ebû Hüreyre RA'dan.

İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXIII, s.41; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Yalnız sabah namazlarında, eğer ikinci rekâta erişeceğini aklı keserse; birinci rekâtı kaçıracak ama ikinci rekâta imama yetişecek. O zaman sabah namazının sünneti kılınır. Ama sünneti kılıncaya kadar ikinci rekât da kaçacaksa, o zaman sünneti kılmaz, imam efendiye uyar.

d. Yemek Hazırken Namaz Kılmak

Bakın, buna da dikkat edin!

Buhârî, Müslim, İbn-i Mâce Abdullah ibn-i Ömer RA'dan; Buhârî, Müslim, Tirmizî, Ebû Dâvud, Neseî, İbn-i Mâce, Ahmed ibn-i Hanbel, İbn-i Hibbân Enes ibn-i Mâlik RA'dan; Buhârî, İbn-i Mâce, Ahmed ibn-i Hanbel Hz. Aişe RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁶

إِذَا أُقِيمَتُ الصَّلَاةُ، وَحَضَرَ الْعِشَاءُ،

فَابْدءُوا بِالْعِشَاءِ

(خ.م.ه. عن ابن عمر؛ حم.خ.م.ت.د.ن.ه.حب.والدارمی عن أنس؛ حم.خ.ه.ه.ع)

عائشة؛ حم.طب. عن سلمة بن الأكوع؛ طب. عن ابن عباس؛ طس. عن أبي هريرة)

RE. 34/5 (*İzâ ukîmeti's-salâtü ve hadara'l-aşâü, fe'bdeû bi'l-aşâi.*)

(*İzâ ukîmeti's-salâtü*) “Ezan okunduğu zaman, (*ve hadara'l-aşâü*) akşam yemeği de hazırlanmışsa...”

Akşam yemeği hazırlanmış, ezan da okundu. Namaza gitsek yemek kalacak, yemeği yesek namaz kalacak.

Bak ne diyor: (*Fe'bdeû bi'l-aşâi*) “Öyleyse siz yemeğınızı yiyin!”

Namazda matlub olan huzurdur. Aç olan bir insan, yemek hazırlarken namaza durduğu vakitte, içi yemekle alâkadar olur. İçi yemekle alâkadar olunca, huzur kaybolur.

Bu huzuru kaybetmemek için cemaati terk ettiriyor. Ne kadar mühim, bak! Yemeğini ye, sonra namazda ikinci bir cemaat bulursan bulursun, bulamazsan kendin kılırsın.

e. Abdesti Sıkışırken Namaz Kılmak

Tirmizî, Ebû Dâvud, Hâkim, Taberâni ve Beyhakî Abdullah ibn-i Erkam RA'dan rivayet etmişler.

⁶ Buhârî, *Sahîh*, c.XVII, s.111, no:5043; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.III, s.191, no:925; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.146, no:22990; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.204, no:1445; Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.V, s.8, no:1687; Hz. Aişe RA'dan.

Buhârî, *Sahîh*, c.III, s.70, no:633; Müslim, *Sahîh*, c.III, s.181, no:868; Tirmizî, *Sünen*, c.II, s.89, no:322; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.III, s.190, no:924; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.XII, s.81, no:5544; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Müslim, *Sahîh*, c.III, s.179, no:866; Tirmizî, *Sünen*, c.II, s.88, no:321; Neseî, *Sünen*, c.III, s.372, no:844; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.III, s.189, no:923; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.XXIV, s.78, no:11532; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VII, s.90, no:6942; Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.V, s.11, no:1690; Temmâmü'r-Râzî, *Fevâid*, c.I, s.415, no:416; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXII, s.171; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.XXXIII, s.284, no:15924; Seleme ibn-i Ekvâ' RA'dan.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁷

إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، وَأَرَادَ الرَّجُلُ

الْخَلَاءَ، فَلْيَبْدَأْ بِالْخَلَاءِ

(مالك، والشافعي، حم . عب . ن . ه . حب . ك . ق . ض . طب . خز . ت . صحيح،

والدارمي عن عبد الله ابن أرقم)

RE. 34/6 (*İzâ ukîmeti's-salâtü, ve erâde'r-racülü'l-halâe, felyebde' bi'l-halâi.*)

(*İzâ ukîmeti's-salâtü*) “Ezan okunuyor namaz kılınacak, kamet getiriliyor. (*Ve erâde'r-racülü'l-halâe*) Adam daralmış, def'-i hâcet ihtiyacı var. Helâya giderse cemaati kaçırarak. (*Felyebde' bi'l-halâi*) Önce helâya gitsin!”

Bu kimsenin tazelenip, rahatlanıp namazı kılması için cemaati kaçırması caizdir. Hatta evlâdır. Çünkü böyle sıkıntılı bir halde huzurlu olmaz. Sıkıntılı bir halde, huzursuz namaz da makbul değildir. Onun için, “Huzuru temin etmek için cemaati kaçırmak caizdir.” demişler.

Eğer vakit daraldı ise, yani namaz vakti geçecekse; yani öğleyi kılıyorsunuz ama ikinci vakti de girmek üzere. Şimdi abdest

⁷ Tirmizî, *Sünen*, c.I, s.242, no:132; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.I, s.125, no:81; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.273, no:597; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VII, s.122, no:7042; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.III, s.73, No:4807; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.III, s.76, no:1652; İbn-i Esir, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.580; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdat*, c.XIII, s.83, no:7061; Abdullah ibn-i Erkam RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.522, no:20062; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.368, no:1466.

tazelemekle meşgul olursanız öğlenin vakti çıkacak, ikindi girecek. Burada da kerahatle caizdir demişler.

Allah cümlemizin kusurunu affetsin... Tevfîkât-ı samadâniyesine mazhar etsin...

f. Namazdan Sonra Edilecek Dua

Taberânî Ebû Ümâme RA'dan rivayet etmiş.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁸

إِذَا أُقِيمَتِ الِصَّلَاةُ، فَتَحَتْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ،
وَاسْتُجِيبَ بِهَا الدُّعَاءُ؛ وَإِذَا انْصَرَفَ الْمُنْصَرِفُ
مِنَ الِصَّلَاةِ، وَلَمْ يَقُلْ: اللَّهُمَّ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ،
وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ، وَزَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ!
قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: يَا وَيْحَ، هَذَا أَعْجَزُ أَنْ
يَسْتَجِيرَ بِاللَّهِ مِنْ جَهَنَّمَ. وَقَالَتِ الْجَنَّةُ:
يَا وَيْحَ، هَذَا أَعْجَزُ أَنْ يَسْأَلَ اللَّهَ الْجَنَّةَ. وَقَالَتِ
الْحُورُ الْعِينُ: يَا وَيْحَ، هَذَا أَعْجَزُ أَنْ يَسْأَلَ
اللَّهَ أَنْ يُزَوِّجَهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ

(طب . عن أبي أمامة)

RE. 34/7 (*İzâ ukîmeti's-salâtü, fütihat ebvâbü's-semâi, ve'stücîbe'd-duâü; feize'n sarafe'l-munsarifü mine's-salâti, ve lem yekul: Allâhümme ecirnî mine'n-nâr, ve edhilni'l-cenneh, ve zevvicnî mine'l-hûri'l-în! Kâleti'l-melâikeh: Yâ veyh, hâzâ a'cizü en yestecîra bi'llâhi min cehennem. Ve kâleti'l-cenneh: Yâ veyh, hâzâ a'cizü en yes'elü'llâhe'l-cenneh. Ve kâleti'l-hûru'l-în: Yâ veyh, hâzâ a'cizü en yes'elü'llâhe en yüzevicehû mine'l-hûri'l-în.*)

(*İzâ ukîmeti's-salâtü*) “Namaz için ezan okunduğu, kamet getirildiği vakitte, (*fütihat ebvâbü's-semâi*) semânın kapıları açılır, (*ve'stücîbe'd-duâü*) dualar, yalvarmalar kabul edilir.”

Bu ezanların okunduğu vakitte sema kapıları açılır, dualara icabet olunur, kabul olunur dualar. Binâenaleyh insan bazen yatsı namazının ezanı ile, sabah namazının ezanında uyanık olup da bu ezanlara iştirak eder evinden, “*Allahu ekber... Allahu ekber...*” diye. Meselâ hasta, ezan okunurken evinden bu ezana iştirak ederse, “*Allahu ekber... Allahu ekber...*” diye müezzinin dediği gibi der, sonra elini açar:

⁸ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VIII, s.102, no:7496; Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.II, s.410, no:1601; Ebû Ümâme RA'dan.

Mecmaü'z-Zevâid, c.II, s.345, no:2893; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.372, no;1451.

“—Yâ Rabbi! Bu okunan ezan-ı Muhammedî hürmetine bana sağlık ver, afiyet ver, rızık bolluğu ver, şunu ver, bunu ver...” ne diyecekse der. Bu dua da reddolunmaz.

(*Feize'nsarafe'l-munsarifü mine's-salâti*)
“Namaz kılındı bitti, çıktı namazdan. Namaz kılan kimse, (ve lem yekul: *Allâhümme ecirnî mine'n-nâr*) “Allahım, beni cehennemden koru; (ve *edhilni'l-cenneh*) beni cennetine dâhil eyle; (ve *zevvicnî mine'l-hûri'l-în*) beni hûrilerle evlendir!” diye dua etmeden kalkar giderse, (*kâleti'l-melâikeh*) melekler şaşarlarmış, derlermiş ki:

(*Yâ veyh, hâzâ a'cizü en yestecîra bi'llâhi min cehennem*) “Yazık, bu adam cehennemden Allah'a sığınmaktan aciz miydi? Allah Allah, ne biçim adam bu, namaz kıldı da arkasından cehennemden Allah'a sığınmadı.”

(*Ve kâleti'l-cenneh*) Cennet de dermiş ki: (*Yâ veyh, hâzâ a'cizü en yes'elü'llâhe'l-cenneh*) “Yazık, bu adam Allah'tan cenneti istemekten aciz miydi? Ne biçim adam bu, namaz kıldı da arkasından cenneti istemedi.”

(*Ve kâleti'l-hûru'l-în*) Hûrî kızları da darılacaklarmış, bizi de talep etmedi diye, diyeceklermiş ki: (*Yâ veyh, hâzâ a'cizü en yes'elü'llâhe en yüzevicehû mine'l-hûri'l-în*) “Yazık, bu adam Allah'tan hûrî kızlarıyla evlenmeyi istemekten aciz miydi? Ne biçim adam bu, namaz kıldı da arkasından hûrî kızlarını istemedi.”

Bizi böyle ikaz ediyorlar ki, namazdan sonra Allah'tan hem dünyevî ve uhrevî isteklerinizi isteyin. Çünkü sema kapıları açık, dualar müstecabdır o anda... Bâhusus Ramazan'da olursa...

Onun için, bu dua hatırlınızda olsun:

اللَّهُمَّ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ، وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ،
وَزَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ!

(*Allàhümme ecirnî mine'n-nâr, ve edhilni'l-cenneh, ve zevvicnî mine'l-hûri'l-în.*) “Yâ Rabbi, beni cehennem azabından emin eyle... Beni cennetine dahil eyle... Beni hurilerle evlendir!”

Ecirnâ dersek hepimiz için dua etmiş oluruz, o daha a'lâ:

اللَّهُمَّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ، وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ
الْأَبْرَارِ، وَزَوِّجْنَا مِنَ الْحُورِ الْعِينِ!

(*Allàhümme ecirnâ mine'n-nâr*) “Yâ Rabbi, sen bizi cehennemden âzâd eyle...”

(*Ve edhilne'l-cennete mea'l-ebrâr*) Has, halis, hoş iyi kullarınla bizi cennetine koy yâ Rabbi...

(*Ve zevvicnâ mine'l-hûri'l-ıyn*) Hûrîlerle bizi evlendir orada yâ Rabbi!”

O da Cenâb-ı Hakkın bir nimeti.

Beraber bir salevât-ı şerife okuyalım:

“–Allâhümme sallî alâââ... Seyyidinâââ... Muhammedinin- nebiyyi’l-ümmiyyi ve alâ... Âlihîîî, ve sahbihîîî, ve sellim.” (3 defa)

El-Fâtihah!

Mehmed Zâhid KOTKU

15. 02. 1976 - İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis Derslerine PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

